

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ความเมตตาเหลือล้นพันประมาณ

ก่อนจ้งหัน

วันว่างทางราชการงานเมืองหรือท่ามาหาเลี้ยงชีพต่างๆ มาว่างวันเสาร์ วันอาทิตย์นี้ แล้วมารวมความดีเข้าสู่ใจ เหมาะสมแล้วนะ อย่าให้มีแต่วันตลอดเวลา เข้ายันค่ำๆ วุ่นไปกับท้องกับปากเท่านั้น แล้วก็วุ่นไปเพื่อกิเลสตัณหาได้ไม่พอๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สาระนะ สิ่งที่เป็นสาระตั้งพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคทาน นี่ละศาสดาองค์เอกได้เป็นผู้ถึงความเลิศเลอเพราะการให้ทาน ไม่ใช่เพราะการสั่งสมนั้นสั่งสมนี้ใส่ถุงทองปองตายแล้วเนาพะหมัดทั้งพุง ไม่มีอะไรเหลือติดตัว ส่วนงานการกุศลที่ท่านทั้งหลายมาบริจาค่นี่ละเป็นสิ่งที่เลิศเลอสุดยอด หนุนขึ้นถึงนิพพานคืออันนี้เอง จำให้ตึนะ นอกนั้นไม่ละ แต่มันจำเป็นก็อาศัยเขาไป แต่นี่มันเลยความจำเป็น ถือเอาสิ่งภายนอกซึ่งไม่ใช่สาระมาเป็นสาระเสียหายหมด แล้วปิดสิ่งที่เป็นสาระนั้นออกจากหัวใจ คือการทำบุญให้ทานไม่มี

เราวิตกวิจารณ์นะ จวนจะตายเท่าไรยิ่งคิดมาก เราหมุนตัวๆ วันหนึ่งๆ เป็นเพราะอะไร ก็จากเมตตานี้ละไม่ใช่อะไร ไม่ได้อยู่วันหนึ่งๆ มันครอบโลกธาตุ ท่านทั้งหลายเคยเห็นไหมความเลิศเลอ พระพุทธเจ้าเป็นผู้สะอาดแสงหาธรรมเลิศเลอ สวาททั้งหลายเลิศเลอ นี้เรียกว่าเลิศเลอ เลิศเลอตลอด ว่านิพพานเที่ยง นั้นละเที่ยง เที่ยงตลอดไปเลย เพราะการบุญการกุศลที่เราบริจาค่นี่ละ หนุนเข้าๆ ถึงความเที่ยง ไม่ต้องมากเวียนเกิดตายกองกันอยู่จำให้ตี

เราพอใจเห็นพี่น้องทั้งหลายมาเข้าวัดเข้าวาฟังธรรมจำศีล ทำความสงบใจ เหล่านี้เป็นเรื่องธรรมอันเลิศๆ เข้าสู่ใจทั้งนั้น ส่วนภายนอกเราก็ต้องอาศัยเป็นความจำเป็น แต่นี้ภายนอกถือเป็นความจำเป็นมากกว่าภายใน นี่ละโลกทั้งโลกเป็นอย่างนั้น จึงนำวิตกวิจารณ์ ดังพระพุทธเจ้ารับสั่งกับพระอานนท์ ที่พระอานนท์ทูลถามว่า คนที่จะไปสวรรค์นิพพานกับคนจะลงนรก ทางไหนมากกว่ากัน ท่านรับสั่งว่า อานนท์ โคตัวหนึ่งชนมากเท่าไร เขามากเท่าไร ผู้ที่จะไปสู่ความดีงามถึงสวรรค์นิพพานเท่ากับเขาโคเท่านั้น แต่คนที่จะหลังไหลลงสู่ความต่ำจนกระทั่งถึงนรกอเวจีเท่ากับชนโคทั้งตัว นั้นเห็นไหมผู้ที่หลังไหลลงไปนรกเท่ากับชนโค ผู้ที่จะบั้นขึ้นสู่ความดีงามจนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพานนี้เท่ากับเขาโค

เราจะไปเป็นเขาโคหรือจะเป็นชนโค เอาไปปรึกษาตัวเองนะ ให้ดูตัวเองถามตัวเอง เราจะไปเป็นชนโคหรือเป็นเขาโค ถ้าเป็นเขาโค เอา เสาะแสวงหาความดีงามให้มากๆ เข้า สู้ใจ ธาตุชั้นธก็พอเป็นไปวันหนึ่งๆ ท่านเหมือนเราเราเหมือนท่าน สัตว์เขาก็กิน เหมือนกัน ไม่ค่อยจำเป็นอะไรมากนักยิ่งกว่าหัวใจที่สมบุกสมบันที่จะไปเกิดในภพ ต่างๆ ไม่มีสิ้นสุด ภพของสัตว์นี้ไม่มีสิ้นสุด ตามแต่กรรมของเจ้าของทำหนักเบา มากน้อยกว้างแคบขนาดไหนจำนวนเท่าไร จะรวมอยู่ในหัวใจหมด กรรมดีกรรมชั่วไม่หนี จากใจนะ ส่วนสิ่งเหล่านั้นฟังทั้งนั้นเต็มอยู่นี้ ฟังๆ ทั้งหมด เราฟังเขาฟัง บางทีเรายังไม่ ฟังเขาฟังก่อน เอาอีกแหละที่นี้เขายังไม่ฟังเราฟังก่อน นั้น ส่วนบุญส่วนกุศลนี้ไม่ฟัง ติดๆ

ไม่มีใครจะพูดแมน่อย่างกว่าศาสดาองค์เอก แล้วตัดดวงเอามรรคผลนิพพาน คือความเลิศเลอมาประกาศธรรมสอนโลกมานี้ทุกๆ พระองค์ของพระพุทธเจ้า นี่ท่านผู้ ที่เชื่อถือได้ตายใจได้นะ เรื่องความคิดความเห็นของเราที่ออกไปจากกิเลสหลอกมา ตลอด มีแต่เรื่องตม้เรื่องตุนเสียมากต่อมาก ที่ว่าเขาโคกับชนโคให้ท่านทั้งหลาย พิจารณานะ

เรายังจะตายเท่าไรน่าจะมาวิตกวิจารณ์กับหัวใจเจ้าของชีวิตเจ้าของ เราบอก ตรงๆ ว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีเลย มีตั้งแต่ความห่วงใยประชาชนทั้งหลาย สัตว์โลก ทั้งหลาย วันนีไปนั้น วันนั้นไปนั้นๆ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาไม่ใช่เพราะอะไร ที่ มันร้อนมันร้อนจริงๆ ที่เย็นเย็นจริงๆ ที่ทุกข์ทุกข์จริงๆ ที่สุขสุขจริงๆ มีเครื่องเทียบ เครื่องวัดกันอยู่ สุขจริงๆ ก็คือทางด้านอรรถธรรม บุญกุศลทั้งหลายที่เราทำมานี้ นี้ละ พวกที่จะเย็น ถึงเย็นจริงๆ เป็นบรมสุข ใจความซ้าซ้าลามกที่ทำไปตามกิเลสหลอกลวง นั้นละจะพาให้จมๆ จำให้ตึ้นะท่านทั้งหลาย

ธรรมของใคร คำพูดของใคร จะแมน่อย่างกว่าคำพูดของพระพุทธเจ้า ในสาม แดนโลกธาตุนี้ไม่มี มีคำพูดของพระพุทธเจ้าเท่านั้นเองที่พูดแล้วแมน่ยำๆ หนึ่งไม่มี สอง คือพระวาจาของพระพุทธเจ้าที่รับสั่งออกมาคำใดไม่มีสอง เอกนามก็ หนึ่งไม่มี สองคือพระญาณหยั่งทราบ หยั่งทราบอะไรแมน่ยำๆ ไม่มีเคลื่อนคลาดได้เลย นี่เป็นสิ่งที่หายาก ก็ออกมาจากพระพุทธเจ้ามาประกาศธรรมสอนโลก เพียงพระองค์เดียวสอน โลกให้ได้รับความสุขความเจริญมากมาย แม้เช่นนั้นก็ยังสู้ชนโคไม่ได้อยู่นั้นแหละ ชน โคมันยังมากกว่านั้นที่จะแหวกว่ายเล็ดลอดออกไปจากตาข่าย คือพระญาณหยั่งทราบ ของพระองค์ มันออกไปของมัน มันจมไปของมันมีมากพวกชนโคนะ พวกเขาโคมีน้อย

ให้พยายามนะท่านทั้งหลาย เรานี้วิตกวิจารณ์กับชีวิตของแต่ละคนๆ คือจิตใจ ดวงนี้ละ มันไม่ได้อยู่นะจิตใจดวงนี้ พอออกจากนี้ไปเข้าร่างนั้นร่างนี้ ร่างนั้นร่างนี้เป็น

บุญหรือบาปติดไปด้วยนั้น ถ้ามีบาปมากก็เข้าร่างบาป มีบุญมากเข้าร่างบุญ ร่างบุญคือไปทางความดี เช่น เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ถึงนิพพาน นี่ร่างดี ถ้าร่างชั่วลงจากนี้ พาดถึงนรกอเวจี ให้พิจารณาใคร่ครวญตัวเอง บวกลบคุณหารตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ละตายแล้วนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา มั่นนำตีปากผู้มานิมนต์ แทนที่จะไปกุสลาให้ มานิมนต์ไป กุสลา ให้คนตาย ตั้งแต่มันเกิดมาไม่เคยสนใจกับบรรดากับธรรม เวลาตายแล้วไปลากพระไป กุสลา ธมฺมา ถ้าเป็นหลวงตาบ๊วจะตีปากเอาเลย มานิมนต์หาพ่อหาแม่มีอะไร เข้าใจไหม

คำว่าพ่อว่าแม่อย่างนี้เหมือนเป็นคำหยาบนะ แต่เป็นน้ำหนักของธรรมต่างหาก เราไม่มีเจตนาที่เป็นคำหยาบโลนต่อโลก ธรรมท่านไม่มี เป็นแต่เพียงน้ำหนัก อะไรที่จะเป็นน้ำหนักมาก เน้นหนักลงในจุดนั้นให้พอกันกับสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่มีน้ำหนักมากต่างหากนะ เตี่ยจะว่าท่านพูดสกปรกมาก นั้นเป็นเรื่องของกิเลสมันเข้าตัวเสมอ ตัวมันสกปรกมาก แต่ไม่ให้ใครไปแตะว่ามันสกปรก อะอะก็ว่าสกปรกๆ ตัวมันสกปรกไม่ได้มองดูตัวมัน ธรรมท่านเป็นน้ำหนักชำระล้าง ให้พากันจำเอาๆ

สำหรับพระเราก็เหมือนกัน ให้เร่งความ پاکความเพียร พูดแล้วพูดเล่าสติเป็นสำคัญ สติเป็นสำคัญมากตั้งแต่พื้นถึงนิพพาน ขอให้มั่งสติเถอะนะ ยิ่งเป็นผู้ประกอบความเพียรเพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ แล้ว สตินี้เป็นพื้นฐานติดแนบกับตัว มีเว้นหลับเท่านั้นนอกนั้นติดกันเลยๆ กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนก็ตามเถอะสู้สติไม่ได้ละ สตินี้เป็นกำลังใหญ่โตที่สุด สติธรรมๆ ขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรมพระพุทเจ้าไปปฏิบัติ ฝึกหัดตัดกายวาจาใจ ความประพฤติ หน้าที่การงานของตน ให้ถูกต้องตามเหตุตามผลดีงามทั้งหลาย อย่าปล่อยเลยตามเลย เกลไถลจนเป็นนิสัย ไม่มีการหักห้ามตนเองด้วยเหตุผลกลัวว่าควรหรือไม่ควร

อยากทำอะไรทำอันนั้นๆ แล้วก็จมไปเรื่อยๆ ไม่รู้ตัว ธรรมจุดลากอยู่นี้มันก็มีฟัง นี่ละธรรมพระพุทเจ้า จะนำโลกให้หลุดพ้นจากกองทุกข์ทั้งหลายได้คือธรรมเท่านั้น กิเลสไม่มีทาง แต่คนก็จมไปกับกิเลส พอใจกับกิเลส ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนไม่มีเข็ดหลาบอ้อมพอดคือกิเลสหลอกสัตว์โลกผู้โง่เขลา จำเอานะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

(โรงพยาบาลสระใคร จังหวัดหนองคาย มาขอความเมตตาอนุเคราะห์เครื่องกระตุ้นหัวใจไฟฟ้า) นี่กำลังพิจารณาเรื่องทางเวียงจันทน์ ประเทศลาว อันนี้เวลานี้จุดจะลงอยู่นั้นหนัก จิตไปจ่ออยู่นั้นหนักอยู่ ทางอื่นจึงพักไว้ๆ ก่อน จะคอยฟังเรื่องโรงพยาบาลเวียงจันทน์ เพราะนี่เป็นโรงพยาบาลของเมืองหลวงประเทศลาว ที่ไปติดต่อขอเวลาที่เราไปพักอยู่สวนแสงธรรมนั้น ว่าขาดแคลนมาก แต่เวลาขอเพียง

สองอัน เครื่องผ่าตัดตาและเครื่องวัดความดันลูกตา ราคา ๓ ล้าน ๔ แสน นี่ตกลงแล้ว กำลังสั่ง เรายังเปิดทางไว้ เราไม่สนิทใจ ขาดแคลนมากมายแต่เวลามาขอขอเพียงสองอัน คงจะเกรงใจมาก เราคิดอย่างนั้น เราจึงเปิดทางไว้ เวลานี้ดูเหมือนเกี่ยวข้องกับอะไรที่ผ่านไปมาลำบาก วันที่เท่าไรๆ ที่มันเกี่ยวข้องกันหมด ยังติดต่อกันไม่ได้(เขาจะมาภายในวันนี้พรุ่งนี้แหละครับ แล้วจะกราบเรียนให้ทราบครับ) คือจุดใหญ่เรารออยู่จุดนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้พวกเรารอไว้ก่อน เพราะพวกเราก็ได้มากต่อมากแล้ว อันนี้เป็นประเทศลาว พี่น้องแขนซ้ายแขนขวา

เมืองไทยเมืองลาวนี่คือแขนซ้ายแขนขวา เราดูพงศาวดารนะ ไม่ได้มาพูดมาต้นมาเดา มันกอดเดียวกัน มานี้เป็นพรรคเป็นพวก แล้วมีหัวหน้าหัวหน้า เราดูพงศาวดารอย่างชัดเจนนะ เพราะฉะนั้นเราจึงพูดและสนิทใจด้วยกันว่า เมืองไทยกับเมืองลาวคือแขนซ้ายแขนขวา ออกมาจากกอดเดียวกัน เป็นแต่เพียงว่าหัวหน้าทะเลาะกัน หัวหน้าทะเลาะกันก็รบกัน คนนั้นแพ้ คนนี้ชนะ ไทยชนะ ลาวแพ้ หัวหน้ารบกัน มันเอาพวกนี้แยกกันออกต่างหาก แขนซ้ายแขนขวา มันก็ติดอยู่ในร่างกายคือกอดเดียวกันนั่นแหละ เราดูแล้วพงศาวดาร จึงว่าเป็นอันเดียวกันมันแยกไปได้ยังไง แขนซ้ายแขนขวาแยกจากร่างกายได้ไง กอดเดียวกัน แขนซ้ายแขนขวาออกจากกอดเดียวกัน

นี่กำลังพิจารณาอยู่ แล้วขาดอะไรที่จำเป็นจริงๆ เวลานี้ (เครื่องกระตุ้นหัวใจค่ะ) เอา ให้ แล้วให้หม้ออ้วนสั่งเลย แต่ทางเวียงจันทน์เราจะรอทางโน้นมาก่อน คือฟังแล้วรู้สึกเขาเกรงใจเรามาก ว่าขาดแคลนมาก แล้วก็โรงพยาบาล เวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงว่าไง ว่าขาดแคลนมาก เวลามาขอขอเพียงสองอย่าง เราก็ให้ทันทีเลย มีเงื่อนไขกันอยู่ว่า เวลาว่างให้มาติดต่อกัน ทางนี้กับทางเวียงจันทน์ จิงรอ เวลานี้ดูเหมือนเขามีงานอะไรๆ อยู่ ก็คงไม่นานจะมหาเรา อันนี้อันหนึ่งที่เราจ่ออยู่เวลานี้ที่จะช่วยเติมกำลังความสามารถของเรา อะไรจึงต้องพักๆ พวกเราก็ได้รับการสงเคราะห์ส่งหากากันและกันมามากต่อมากแล้ว อันนี้แขนซ้ายเข้ามาอาศัยแขนขวา แขนขวาจะมีกำลังมากน้อย ยกขึ้นหรือไม่ขึ้นก็ไม่รู้แหละ นี่ละเรื่องราวมัน คอยฟังก่อน คิดว่าจะไม่น้อยละ

โห อำนาจความเมตตาที่นี่แหม พิสูจน์นะ มันแบกสามโลกธาตุไม่ใช่ธรรมดานะ ตัวเท่าอึ้งมันเป็นอยู่ในหัวใจจะว่าไป ไปนั่นไปนี่หยุดโน้นหยุดนี่เพราะอะไร ก็เพราะเมตตา ไม่ใช่เพราะอะไรนะ โห พิสูจน์พิลัน เออ เครื่องกระตุ้นหัวใจมอบให้หม้ออ้วนเป็นคนสั่ง หม้ออ้วนเป็นผู้รับภาระในการสั่งเครื่องมือแพทย์อะไรๆ เพราะเป็นหมอ เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลโนนสะอาดจึงได้พิเศษ ไม่พิเศษยังไง เห็นไหมตึกหลังนี้ ๒๒ ล้าน มีอำเภอนิโหนใต้ นี่ได้ ๒๒ ล้าน อีกหลังหนึ่ง ๘ ล้าน เป็น ๓๐ ล้าน นี่หมายถึงตึก ส่วนเครื่องอะไรๆ เราให้

แต่เขาเกรงใจเรามาก ถึงขนาดเราต้องเข้าไปห้องทำงานของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลแต่ละห้องๆ เข้าเลย ถามอะไรก็พอเป็นไปๆ เราก็ดู หลายครั้งหลายหนเข้าที่นี้เลยไปหมดทุกห้อง เราไปเองนะ บิ่งเข้าเลยห้องนั้นห้องนี้ ห้องนี้มีอะไรจำเป็นๆ ไล่ไปหมดทุกห้อง ที่นี้ไล่เบี่ยมาบังคับให้หมออ้วนจดเลย สิ่งนั้นๆ ให้ตลอด ย้ำเข้าอีกๆ ตกลงเลยได้ตึกใหญ่ ๒๒ ล้าน แล้วอีกตึกหนึ่ง ๘ ล้าน กำแพงเราก็ให้เลย เห็นว่าโรงพยาบาลโรงนี้รับภาระมากที่สุด เราสั่งอะไรในโรงพยาบาลทั่วประเทศไทย หมออ้วนจะเป็นคนรับรองสั่งหมด เพราะฉะนั้นจึงควรจะได้เป็นกรณีพิเศษบ้าง สมชื่อสมนามว่ารับใช้พวกโรงพยาบาลทั้งหลาย เรื่องราวเป็นอย่างนั้น

เรื่องการช่วยชาติช่วยอะไรๆ นี้ ถ้าเรามีเงินกองเท่าภูเขาจะชั่วระยะสัก ถึง ๕ ชั่วโมงหรือ หมดเลยเกลี้ยงเลย ไถราบเลย อำนาจความเมตตาที่มันรุนแรงมาก เข้าใจไหม มันจะเป็นเครื่องมืออันใหญ่โตเลยที่เดียวเมตตาที่ กองเท่าภูเขาจะมาเอาชนะสมบัติเมตตาที่ใดที่เดียวขาดสะบั้นไปเลย เป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มีเงิน จะมีมายังไง ความเมตตาเหลือล้นพันประมาณ มีเท่าไรออกหมดๆ คิดดูซิช่วยชาติบ้านเมืองบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซิ แตะได้ยังไงความเมตตาครอบ มาอันใดเปิดออกๆ จะเอาอะไรมาเก็บ เป็นอย่างนั้นละ เราถึงพูดได้เต็มปากในการช่วยชาติบ้านเมือง ช่วยด้วยความเป็นธรรม ไม่ได้มีเรื่องกิเลสที่จะมาแฝงแม่เม็ดหินเม็ดทรายว้างั้นเลย ในหัวใจเราด้วยเหตุนี้จึงบริสุทธิ์สุดส่วนทุกอย่างที่ปฏิบัติต่อโลก

เราก็พูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามอรรถตามธรรมเหมือนกัน ไม่สะทกสะท้านพูดตามหลักความจริง ใครผิดผิด ใครถูกถูก เอาอย่างขาดสะบั้นไปเลยได้เหมือนกัน น้ำหนักของธรรม น้ำหนักของความชั่ว น้ำหนักของธรรมเป็นความสะอาดชะล้างกัน สกปรกมากความสะอาดคือน้ำก็ต้องเทลงจ้ำกๆ ละซี เป็นอย่างนั้นละ ที่จะไปเกรงคนนั้นคนนี้ ธรรมไม่มี เหนือโลกสงสาร ครอบโลกสงสารด้วยความเมตตาอีกด้วย ถึงจะแผดเป็นฟ้าผ่าฟ้าร้องขาดสะบั้นมาก็ตาม...เสีียงนะ แต่ฝนตกมาเย็นไปหมด นั้นเห็นไหมล่ะ พอฟ้ากระหึ่ม อ้าว นี่ฝนจะตกแล้วนะ ไปหาอะไรมารองน้ำ เห็นไหมล่ะ

อันนี้ก็เหมือนกัน เปรี้ยวๆ มีแต่เสียงฟ้าฝนจะตกทั้งนั้น เราพูดจริงๆ เราอยากให้คุณหัวใจเรานี่ ดูกิริยาที่พูดออกมาด้วยอำนาจพลังของธรรมทั้งนั้นนะ จะมาว่าเราดูหรือ ความดูของกิเลสกับความเด็ดเดี่ยวของธรรมมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่งั้นแก้กันไม่ตกถึงเวลาเด็ดเด็ดเต็มทีธรรม ธรรมไม่เด็ดไม่ได้กิเลสไม่ฟัง กิเลสเอาธรรมฟัง ถึงเวลาเด็ดๆ แต่เป็นธรรมล้วนๆ เลย ไม่มีคำว่าพิษว่าภัย ขนาดไหนก็ตาม เราจึงพูดได้เต็มปากว่า กิริยาของเราที่แสดงออกต่อโลกทั้งมวล เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นคุณค่าทั้งนั้นไม่ผิด แน่ไปเลยๆ เพราะพิจารณาเต็มส่วน ออกจากความถูกต้องๆ ไปทุกสัดทุกส่วน

ไม่ว่าเด็ดเผ็ดร้อนอะไรก็ตาม นิ่มนวลอ่อนหวานก็ตาม จะออกไปตามจังหวะ ๆ ที่ควรจะออกของธรรม ๆ ที่จะให้กิเลสมาแทรกไปโมโหคนนั้นจะฆ่าคนนี้ไม่มีเลย มีแต่ธรรมล้วน ๆ ท่านทั้งหลายให้จำเอา

จึงว่าอยากให้ได้มาดู ไม่ได้ดูที่ไหน จะว่าเราคุยหรือโม้ก็ตาม อยากให้ดูหัวใจเราว่างใจที่มีต่อโลกขนาดไหน พระพุทธเจ้าเป็นยังไง นี่ตัวเท่าหนูเท่านี้มันยังกล้าพูดได้บ้าง ๆ เพราะอะไร เพราะมันเต็มอยู่ในหัวใจไม่พูดได้ยังไง นี่นะ เปิดออกมันก็เห็นอยู่อย่างนี้ หัวใจพระพุทธเจ้าเป็นยังไง หัวใจสาวกก็เหมือนกัน ลดลงมา ๆ แต่จำเหมือนกัน พระพุทธเจ้าเป็นที่หนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงสามโลกธาตุพระพุทธเจ้าสอนได้หมดเลย พระสาวกผู้เชี่ยวชาญเป็นบางองค์ ลดกันลงมาการสอนโลก

พระพุทธเจ้าเรียกว่าเอกแล้วละ สอนได้ทั้งสามโลกธาตุ เปรต ฝิ นรกอเวจี เข้าถึงหมดเลย พระญาณหยั่งทราบได้หมดไม่มีอะไรปิดกั้น พระญาณหยั่งเข้าไม่ถึงไม่มีพระญาณของพระพุทธเจ้า สมควรแล้วที่ว่าเป็นศาสดาเอกของโลก ถ้าเราไม่เชื่อพระพุทธเจ้านี้เราจะไปเชื่อใคร ก็หัวใจใดมีแต่กิเลสเครื่องหลอกลวงตมต้นเจ้าของทั้งนั้น เป็นภัยต่อเจ้าของยังไม่รู้ตัว ธรรมท่านชี้บอกตรงไหน ให้ชะล้างตรงไหน ยังไม่ยอมฟังเสียงนะ ไปคว้าหามุตรหาคุณมาใส่ตัว คนทั้งคนเห็นแต่บุตรแต่คุณ ไม่เห็นอรรถเห็นธรรมติดตัวบ้างเลยดูได้ไหมมนุษย์เรา มีค่าที่ไหน มันไม่มีถ้าเป็นอย่างนั้น

กิริยาที่ทำต่อโลกก็อย่างที่ท่านทั้งหลายเห็นนี่แหละ กิริยาอะไรสูงต่ำดำขาวพอเข้ากันได้กับโลกก็เอามาใช้กับโลกอันนี้ ถึงอย่างนั้นมันยังมีผาดโผนกว่าโลกไปอีกก็ยังมีเวลามันรุนแรงของธรรมเป็นได้นะ นี่ละกิริยาที่เอามาใช้ต่อโลก เรียกว่าโลกยอมรับกัน กิริยาการแสดงออกอันใดที่โลกพอยอมรับกันได้ก็เอาออกตามนั้น ๆ เลยจากนั้นแล้วโลกไม่รู้ นั่นละธรรม ไม่งั้นจะเรียกว่าเลิศเลอได้ยังไง เพียงหัวใจเดียวนี้เท่านั้นยังอยากประกาศ อยากให้ท่านทั้งหลายมาดู หัวใจดวงนี้เป็นยังไง อยากว่านั่น ฟังซินะ

เป็นยังไงถึงพูดได้ขนาดนั้น เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่ของหลวงตาบัวไม่เคยรู้เคยเห็นมันก็มารู้ขั้นที่นี้ เมื่ออยู่ในกำมือของเราแล้วแบออกมาก็ไม่เห็นยังไง นี่นำว่านั่น แต่ก่อนไม่มีอะไรจะแบก็มีแต่มือเปล่า ๆ ที่นี้เวลามันมีอันนี้อยูแบออกก็เห็นใหม่นี้ นั่น อรรถธรรมที่เป็นในหัวใจก็เหมือนกันนั่นแหละ เปิดออกนี่จำไปเลย เอาธรรมสอนโลกนี้สอนโกหกเมื่อไร จริงจังทั้งนั้น ๆ จะว่าอะไรก็ตาม ตำนานิติเตียนขนาดไหนก็ตาม ถูกทั้งนั้น ๆ ส่วนเขาจะปฏิบัติตามหรือไม่ตามเป็นเรื่องของเขา ส่วนธรรมนี้ถูกต้อง ไปเก็บไว้ในลิ้นซึกก็ถูกต้องสง่างามอยู่ในนั้น

ไอ้บุตรคุณ ๆ ออกประกาศโลกโฆษณาว่าเป็นของดีของดี มันก็เหม็นคลุ้งอยู่ทั่วโลก ส่วนธรรมจะเอาไว้ในลิ้นซึกไม่เอาออกมา ก็หอมหวานชวนชมอยู่ในลิ้นซึก ธรรม

เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมพระพุทธรเจ้า เพราะฉะนั้นการแสดงธรรม พูดด้วยความถูกต้อง แม่นยำ ใครจะเอาไม่เอาก็แล้วแต่ใคร ใครจะเอาอันไหนก็ให้แล้วแต่ มุตรคุณมันก็มี ธรรมก็มี ให้เลือกเอา ก็มีเท่านั้นเอง นี่ก็ไม่นานจะติดต่อทางเวียงจันทน์มา ถ้าหากว่า พอไปได้เราก็จะไป เราก็คเคยพูด ถ้าพอไปได้เราไป นั้นละไปแล้วซอกแซกหมดทุกห้อง เลยละโรงพยาบาล เข้ากระทิงคร้ว ถ้างได้ไปที่ไหนแล้วเป็นอย่างนั้นละ ละเอียดล่อ ได้นั้นมาแล้วที่นี้ทำได้โดยถูกต้อง คนอื่นเล่าให้ฟังอะไรเรายังไม่แน่ใจ ถ้าเป็นเรื่องของเราไปเจอเองนี่แม่นยำทุกอย่าง

นี่ก็คอยฟังเวียงจันทน์เรา เวียงจันทน์กับประเทศไทยเราก็คเป็นแขนซ้ายแขนขวา แยกกันออกเมื่อไร เราดูมาตั้งแต่พงศาวดาร ว่าไม่ได้ดูหรือพงศาวดารหลวงตาบัว ดูเหมือนกันนี่นะ ต้นตอมันมาจากไหนๆ แรกก็ออกมาจากเมืองจันทน์เมืองนั้นเมืองนี้ เตี้ยวันนี้เราจำไม่ค่อยได้ แต่เอาเรื่องความจริงมาพูดจากที่ดูมาตลอด มันเป็นอันเดียวกัน เพียงแต่เป็นแขนซ้ายแขนขวา กออันเดียวกัน ออกมาจากโน้นด้วยกัน เท่านั้นเอง ครั้น มาหัวหนาก็มาแยกเป็นหัวหนาทงนั้นๆ ทางนี้ก็เป็นหัวหนาทงนี้ หัวหน้าทะเลาะกัน ทะเลาะกันก็คนนั้นแพ้นั้นชนะ เช่นอย่างไทยชนะ ลาวแพ้น ก็หัวหน้ามันนั่นเองพาให้ เป็น ไอ้พวกลูกน้องมันจะไปแพ้นั้นที่ไหนใช้ไหม มันก็อย่างเดิม หัวหน้ามันต่างหาก ทำให้แตกให้แยก ก็เลยถือกันว่าประเทศนั้นประเทศนี้ไปเสีย สำหรับธรรมเราเราไม่ถือ ด้วยเหตุนี้จึงเสมอกันหมดเลยธรรมเป็นอย่างนั้น โลกมันถือมันแยกมันแยะ ดูถูกเหยียดหยามยกยอปอปั่นกันไปอย่างนั้น ธรรมไม่มี

วันนี้ก็มีเท่านั้นแหละ เอาแค่นั้นก่อนนะเรากำลังหนัก อยู่ทางนอกก็พักไว้มีเยอะ นะ ไม่ว่าจะแต่เวียงจันทน์นะ อยู่ข้างนอกพักไว้เยอะอยู่ คือมันเหลือกำลังเรา ไอ้เรื่องเงินมีเท่าไรก็ฟังเอาเถอะ หมดไม่มีเหลือ ไม่มีใครจะทุกข์จนยิ่งกว่าเรา แต่ไอ้พวกที่มาขอมาขอกับทุกตะเชี่ยใจ เศรษฐีเต็มบ้านเต็มเมืองมันไม่ไปขอนะ มันมาหาขอกับคนที่ทุกข์ๆ จนนๆ นี่นะ มันก็แปลกอยู่ หือปึกว่าไง (เจ้าคะ ขอเศรษฐีไม่แน่นอน ไม่แน่ใจ ขอหลวงตานี้แน่นอนอยู่แล้วเจ้าคะ) โธ่ๆ เข้าทำเว้ย ตอบเข้าทำดี (ก็เพราะหลวงตาเมตตาครอบโลกธาตุ) เอาละๆ ผ่านได้ เรียกว่าผ่านได้ เหตุผลเข้ากันได้แล้ว ใครมาขอมันก็ได้แบบนี้ละเห็นไหมละ ก็ได้ไปแล้วเอาจนได้ว่างั้นเถอะ ไปขอเศรษฐีเขาไม่ให้

(เพราะมันขาดแคลนจริงๆ ถึงได้มากرابขอหลวงตา) ก็ย้อนมาอีกบ้างซิ ที่นี้เราก็จจริงๆ ดูบ้างซินะ มีแต่ขาดแคลนๆ ไอ้คนที่จจริงจริงๆ ไม่ดูกัน อันนี้ชิมันจึงยุ่ง เข้าใจไหม ค่อยเฉลยไปนี่ละไม่ไปไหน เงินพี่น้องทั้งหลายมานี้ไม่มีของใครนะ มีเพื่อโลกเท่านั้น ที่เขาถวายเราเท่าไร ไม่มีความหมายนะ แบบเดียวกันหมด เขาถวายเราเท่านั้นเท่านี้ไม่มี เรื่องความหมายไม่มีเราไม่เคยสนใจ ลงทุ้มไปด้วยกันหมดเลยทั่วโลก

เป็นอย่างนี้ตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัด ไม่เคยเก็บสิ่งสมอะไรเลย ปัจจัยช่วยโลกตั้งแต่
โน้น สถานสงเคราะห์ละที่แรก มาสร้างวัดที่แรกเขาก็มาขอนั้นขอนี้ให้ โรงเรียนหลังนั้น
หลังนี้ๆ แล้วก็ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล ที่นี่เลยไปทั่วโลก เป็นอย่างนั้นละ ไม่เคยเก็บ เก็บ
อะไร อะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม ธรรมพอหัวใจแล้วพอหมด ไม่มีอะไรที่เหนือธรรมพอที่จะ
มาปิดธรรมออก เอมูตรคุณเข้ามาบรรจู้ ไม่ได้ เอาละนะเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz